

Hvad nu, hvis man tager fejl, og konflikten på baggrund heraf eskaleres? Hvad nu, hvis civilbefolkningen i endnu højere grad bliver taget som gidsler? Hvad nu, hvis endnu flere drives på flugt og konflikten udvides til større dele af Balkan? Hvad nu, hvis der skabes en endnu større humanitær katastrofe? Disse spørgsmål er man nødt til at overveje.

Karsten Fledelius' analyse i dagbladet Information den 7. oktober 1998 er derfor interessant.

Han siger om situationen i Serbien: »Der er formentlig ikke nogen tvivl om, at Seselj« (viceministerpræsident og leder af Det Serbiske Radikale Parti) »faktisk er ganske interesseret i krydsermissiler og bomber fra udlandet. For den militære virkning af dem vil være ringe.

Til gengæld vil deres psykologiske virkning, som vil blive yderligere forstørret gennem de stærkt regeringskontrollerede serbiske massemedier, være en stor gevinst for ham. De vil legitimere den stramning af forholdene i Serbien, han så brændende ønsker sig.«

Ser man på den anden part, er der ingen tvivl om, at en militær NATO-indsats vil være til fordel for UCK.

Det er vigtigt at stille disse spørgsmål og besvare dem, inden bomberne slippes løs, for ikke at bevæge sig fra en situation, der er grusom, til en situation, der er helt ude af kontrol, hvor man risikerer, at et brændende bål bryder ud i en altfortærende brand.

Netop fordi situationen er så sammensat, og fordi situationen er så farlig, er det afgørende at fastholde, at det er FN, der spiller den helt afgørende rolle. Det ville jo være at spille hasard at sige ja til bombninger uden at have et klart mandat fra FN's Sikkerhedsråd.

Udenrigsministeren har sagt, at det ikke drejer sig om finere jura, men om, hvorvidt vi stadig vil have et FN-system, der varetager konfliktløsning i verden. Det er umuligt at finde den folkeretlige legitimitet for dette militære angreb, jf. FN-pagtens kapitel VII, hvoraf det fremgår, at det alene er Sikkerhedsrådet, der kan give mandat.

Det drejer sig også om den russiske position. Det drejer sig om, hvorvidt man tror, man kan lave en varig europæisk fred, når Rusland i stigende grad oplever at blive isoleret.

Det betyder ikke, at vi bare passivt skal se til, mens grusomhederne pågår. Det betyder, at alle diplomatiske veje skal betrædes. Det betyder li-

geledes, at man skal sende observatører af sted, og det betyder, at vi skal være klar med civil hjælp.

Kofi Annan siger det meget tydeligt i den tidligere omtalte rapport, side 8: »Det er bydende nødvendigt, at den internationale tilstedeværelse skal styrkes og gøres mere effektiv.«

Han nævner diplomatiske observationer, tilstedeværelse af menneskerettighedsobservatører og en bedre koordinering af den internationale indsats.

Dette er derfor ikke et valg mellem at læne sig tilbage og sige, at der ikke er noget at gøre, og at gennemføre et bombetog. Det er valget mellem en vej, der er højst risikabel, hvor man risikerer at bevæge sig fra asken til ilden, og så en vej, der respekterer FN som ordenshåndhæver, og hvorved man gennemfører de ting, FN's generalsekretær peger på i sin rapport til Sikkerhedsrådet.

Et *andet mindretal* (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget *til forkastelse* og vil ved 2. (sidste) behandling redegøre for sin stilling til det under nr. 2 stillede ændringsforslag.

Mindretallet er meget bekymret for udviklingen i den del af Forbundsrepublikken Jugoslavien, der hedder Kosova.

Både serbere og kosova-albanere har i dette område lidt megen smerte, og det er desværre stadig tilfældet – endda med forøget styrke. Det er derfor vigtigt, at Vesten og FN aktivt hjælper humanitært med fødevarer, nødhjælp, medicin, telte, feltlazaretter etc. og eventuelt med læger og sygeplejersker, hvis der bliver brug og mulighed for det.

De fleste er enige om, at i dette humanitære arbejde skal Danmark også være med og helst meget aktiv.

Derudover har Dansk Folkeparti foreslået, at Danmark sender mobile flygtningelejre til området eller som mindstemål i hvert fald effektive telte, der kan modstå vejr og vind. Vi må og skal hjælpe mennesker, der er i nød.

På denne måde kan vi hjælpe nødstedte mennesker i deres nærområde, så de hurtigt kan vende tilbage til deres hjemland, når der er kommet mere fredelige forhold.

Med dette beslutningsforslag om en militær aktion med danske jagerbombere lægges der op til, at situationen i Kosova kan løses med militære midler, og at Danmark skal spille en stor rolle